

a zvučet jako zvon a znít
a zpívat dobrým lidem
ó... to bych si tak přál.

PES

Karel Plíhal

^{D⁶}
1. Krásně spí, aniž to ví,
^{Gmaj⁷} ^{A⁹⁶} ^{D⁶}
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
^{Gmaj⁷} ^{A⁹⁶} ^{D⁶}
voňavej, libovej, čerstvej sen.

^{Bmaj⁷} ^{Fmaj⁷}
Ref.: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
^{Bmaj⁷} ^{Fmaj⁷}
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
^{Dmi} ^G ^{Dmi} ^G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
^F ^A ^{D⁶}
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.

2. = 1.
Ref.

3. Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

- 26 -

3. Na prahu postava stála
a že se hned ochladil vzduch,
to bylo hned každému jasný,
že to byl nějakej duch
a v Santa Fe zrovna v ten moment,
říkám jen, co vo tom vím,
z basy když voknem bral roha,
to nakoupil nebohej Jim.
tý dý dý ... uauuuuuu ...

KYTKY STÁLE JEŠTĚ VONÍ

Žalman

^C ^{Dmi⁷}
1. Mám blízko do lesů a do strání
^{E^{mi}} ^{Dmi} ^G ^C
a do trávy, kde sestra rosa večer brečí,
^{Dmi⁷}
na starou boudu slunce zaklepe
^{E^{mi}} ^{Dmi} ^G ^C
a vypráví, proč léto každoročně končí.

2. Zavřu své oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

- 3 -

3. Až jednou zjistím, že se ptáci vrací,
na křídlech podivnej pozdrav že maj,
zavřu za poslední toulavou štací,
zavřu ty dveře a řeknu Good bye.

4. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní,
vodejdu s nima a odejdu rád.

Ref.: Nad obzorem...

^{Ami⁶}
...cesty nevedou.

KLADIVO

Poto Seeger/Ivo Fischer

^A ^{C[#]mi} ^{Hmi}
1. Bylo by to krásný
^E ^A ^{C[#]mi} ^{Hmi}
bejt bleskem nebo bouří,
^E ^A ^D
bejt vodou nebo trávou,
^E
bejt větrem co vál,
^A
bejt kladivem v pěstích,
^{F[#]mi}
bejt jiskřičkou v kouři

- 24 -

ŠIRÝ PROUD

Spiritual Quintet

^C ^F ^C
1. Ten širý proud jak přejít mám,
^{Ami} ^{Dmi} ^G
proč neumím se nad něj vznést,
^{E^{mi}} ^F ^{E^{mi}}
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
^F ^{G⁴} ^G ^C
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krupěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růží spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hled, ruka má teď krvácí.

5. = 1.

- 5 -